

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011042
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:8116011042.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému D. T. a spol. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. mája 2017 odvolania obžalovaných D. T., W. U., P. X. a R. Y. proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 2. augusta 2016, sp.zn.4T/60/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných D. T., W. U., P. X. a R. Y. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Obžalovaní D. T., W. U., P. X. a R. Y. boli rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn.4T/60/2016 zo dňa 2. augusta 2016 uznaní za vinných zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

-obvinení D. T. a W. U., najmenej od mesiaca september 2015 a obvinený P. X. najmenej od mesiaca október 2015, si opakovane, na presne nezistených miestach zabezpečovali pervitín, ktorý následne spoločne, ako aj každý z nich samostatne viackrát odpredali T. R. a H. Y. a dňa 10.12.2015 v X. nad O., okres F., sa spoločne zložili do výšky 1.400,-Eur za účelom kúpy pervitínu, ktorý následne chceli ďalej odpredať a dňa 13.12.2015 došli na železničnú stanicu v X., kde o 06.00 hod. obvinený D. T. za sumu 1.400,-Eur zakúpil od obvineného R. Y. dva kusy zatavených injekčných striekačiek s obsahom bielej kryštalickej látky pervitínu, kde po ich zakúpení sa obvinení D. T., W. U. a P. X. vracali spoločne do miesta bydliska, pričom boli zastavení príslušníkmi PZ, kde pri prehliadke v zmysle § 101 Trestného poriadku im bolo nájdených 31,85 gramov kryštalickej látky s priemerným obsahom metamfetamínu 48,6 %, kde z uvedeného množstva by bolo možné vyrobiť najmenej 387 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku konzumenta, kde pervitín je v zmysle zákona Národnej rady SR č.138/1998Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Citovaný rozsudok okresného súdu vo výrokoch o treste a spôsobe jeho výkonu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ihneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaniami obžalovaných D. T., W. U., P. X. a R. Y. pre nesprávnosť výrokov o treste.

Obžalovaný D. T. v písomných dôvodoch svojho odvolania podaných prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že rozsudok okresného súdu vo výroku o treste považuje za nesprávny a trest, ktorý mu bol uložený, teda trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom za neprimeraný. Poukázal na to, že už samotný fakt, že i prokurátor pred okresným súdom v rámci záverečného návrhu mu navrhol pre prípad uznania viny uložiť trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom, nasvedčuje podľa

jeho názoru tomu, že trest uložený okresným súdom je neprimeraný, keďže aj obžaloba nepovažovala za nevyhnutné pri uznaní viny na neho pôsobiť trestom odňatia slobody spojeného s jeho výkonom. Okresný súd na zdôvodnenie nepodmienečného trestu odňatia slobody uvádza, že nemohol nebrať do úvahy celkové množstvo zobchodovaných psychotropných látok a poukázal aj na tú skutočnosť, že on a ďalší spoluobžalovaní v čase spáchania skutku, pre ktorý boli odsúdení, boli profesionálnymi vojakmi. Množstvo zobchodovaných psychotropných látok je u trestného činu podľa § 172 ods. 1 až 4 Tr. zák. kvalifikačným momentom, a preto nevie, či táto skutočnosť mala byť braná do úvahy ako okolnosť pre uloženie prísnejšieho trestu. Rovnako má za to, že i tá skutočnosť, či páchatel' je civilná osoba alebo príslušník ozbrojených síl pre hodnotenie uloženia druhu a výšky trestu by nemala byť vyhodnocovaná v neprospech príslušníka ozbrojených síl. Ak hodnotí trest uložený mu okresným súdom z pohľadu represívnej funkcie trestu, individuálnej a generálnej prevencie, tak z pohľadu týchto kritérií uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nevyžadovalo ani jedno z týchto kritérií alebo chýba v odôvodnení rozsudku okresného súdu zdôvodnenie ako tieto základné zásady pre ukladanie trestu páchatel'ovi trestného činu boli aplikované, ak mu bol uložený trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, na jeho doterajší život, na existenciu poľahčujúcich okolností bez toho, aby u neho bolo potrebné prihliadať na priťažujúce okolnosti, obžalovaný D. T. navrhol vyhovieť jeho odvolaniu a uložiť mu podmienený trest odňatia slobody so súčasným uložením probačného dohľadu. V prípade, že jeho odvolaniu bude vyhovené, pri určení probačného dohľadu počas skúšobnej doby, je ochotný podrobiť sa obmedzeniam a povinnostiam, ktoré mu budú uložené ako súčasť tohto dohľadu. Poukázal na to, že v obci kde býva, požíva dobrú povesť, že za ním stoja aj ľudia, s ktorými sa bezprostredne stýka a s ktorými žije, pričom ako prílohu k svojmu odvolaniu predložil záruku za jeho nápravu ako páchatel'a trestného činu. Obžalovaný D. T. poukázal na to, že je členom futbalového klubu X. nad O. a v prípade, že mu bude uložený trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom, jeho klub sa rozhodol podporiť jeho odvolanie a ponúknuť záruku za jeho prevýchovu. K odvolaniu ďalej priložil jeho hodnotenie predsedom futbalového klubu, uznesenie členskej schôdze, na ktorej bolo rozhodnuté, že futbalový klub ponúka záruku za jeho prevýchovu v prípade jeho podmieneného odsúdenia ako aj prezenčnú listinu z členskej schôdze, kde bolo prijaté uvedené uznesenie.

Obžalovaní W. U. a P. X. v písomných dôvodoch svojho odvolania podaných taktiež prostredníctvom ich zvoleného obhajcu poukázali na to, že obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 až 3 Tr. por. urobili vyhlásenie o vine zo skutku kladeného im za vinu v podanej obžalobe. Vzhľadom na tento procesný stav sa vo veci bralo do úvahy to, že už na základe všetkých skutočností rozhodne o výške a druhu trestu. Odvolaciemu súdu dali do pozornosti, že prokurátor, ktorý vo veci podal obžalobu vzhľadom na všetky skutočnosti mal za to, že u oboch obžalovaných je postačujúci trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu a taký trest obom obžalovaným na hlavnom pojednávaní aj navrhol. Okresný súd však obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov. V samotnom odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd konštatuje, že nenašiel žiaden priťažujúci dôvodov, pričom stav poľahčujúcich okolností oproti priťažujúcim je v pomere dva ku nula v prospech poľahčujúcich okolností. Obhajca obžalovaných ďalej uviedol, že okresný súd síce uvádza z akého dôvodu okresný súd videl potrebu uložiť nepodmienečný trest. Má však za to, že zákon konštatovanie súdu a odôvodnenie uloženého trestu ako priťažujúcu okolnosť nepozná, resp. sám okresný súd konštatuje, že neexistujú žiadne priťažujúce okolnosti. Ďalej poukázal na to, že obžalovaný P. X. bol v čase spáchania skutku nezamestnaný, avšak len krátku dobu, nakoľko koncom mesiaca november 2015 sa vrátil zo zahraničia, kde pracoval. Už v čase konania hlavného pojednávaní obaja obžalovaní pracovali, resp. mali zabezpečenú prácu a v tomto čase riadne pracujú. Obžalovaný W. U. v čase konania hlavného pojednávaní okresného súdu objektívne pracovať nemohol, a to z dôvodu, že s bývalým zamestnávateľom ešte nemali ukončený pracovný pomer, bol dočasne postavený mimo službu a poberal zákonom stanovenú mzdu. Obhajca obžalovaného W. U. a P. X. má za to, že vzhľadom na všetky skutočnosti tejto trestnej veci je trest odňatia slobody s nariadením jeho výkonu neprimerane prísny, pričom je vo veci zákonná možnosť uložiť im primeraný podmienený trest odňatia slobody, ktorý je u oboch obžalovaných dostatočný, a to vzhľadom na ich vek, keď je na mieste žiadať, aby obaja dostali šancu pod hrozbou premeny trestu žiť riadnym životom a preukázať, že podmienený trest na ich prevýchovu je dostatočný. Napokon aj sám zákonodarca tým, že novelizoval výšku trestu v § 172 ods. 1 Tr. zák., túto považoval v minulosti za neprimerane prísnu a upravil túto sadzbu tak, aby bolo možné najmä v takýchto prípadoch pôsobiť na prevýchovu obžalovaných podmieneným trestom. Obhajca obžalovaných má za to, že takýto trest splní všetky atribúty, ktoré trest v zmysle Trestného zákona má splňať. Obhajca obžalovaných W. U. a P. X. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd

napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a uložil obžalovaným W. U. a P. X. trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu podľa vlastného uváženia.

Obžalovaný R. Y. písomne odôvodnil svoje zahlásené odvolanie taktiež prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu. V odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny hlavne v tom, že uložený trest odňatia slobody nepodmienečne je neprimerane prísny, keďže aj prokurátor na hlavnom pojednávaní po zohľadnení všetkých okolností prípadu navrhol, aby uložený trest odňatia slobody bol podmiennečne odložený. Poukázal na zákonnú citáciu § 172 ods. 1 Tr. zák., § 34 ods. 1 Tr. zák. a § 34 ods. 4 Tr. zák., taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4To/2/2013 zo dňa 16.4.2013. Ďalej poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatnil princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií. Ďalej poukázal na to, že aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest (osobitne) trest odňatia slobody ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Obhajca ďalej poukázal na to, že cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchateľ zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosti jeho nápravy. V takom prípade je dobré, že páchateľ považuje trest za adekvátny a súhlasí s ním. V trestnom zákonodarstve právneho štátu, nie je trest sám o sebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. Neprimeraný trest je teda negáciou práva, ktorá sa svojou podstatou (negovaním práva) ničím nelíši od trestného činu, pričom páchateľ, ktorému toto bezprávie spôsobil štát, nebude mať možnosť dosiahnuť negáciu štátom spôsobenej negácie práva, keďže monopol na trestanie má v rukách štát. Obhajca obžalovaného R. Y. má za to, že v zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode, ktorú páchateľ trestným činom spôsobil a nemá páchateľovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchateľa nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchateľa. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť, ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Druh a výmera trestu podľa názoru obhajcu obžalovaného R. Y. musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Ďalej uviedol, že tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu. Podľa názoru obhajcu uloženie nepodmienečného trestu obžalovanému R. Y. je nedôvodné a neprimerane prísne, preto z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorý bude obžalovanému R. Y. podmiennečne odložený na primeranú skúšobnú dobu.

K odvolaniam obžalovaných v I. až IV. rade sa prokurátor okresnej prokuratúry do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolania všetkých obžalovaných podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a vecne správny.

Obžalovaný D. T. spolu so svojim obhajcom na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd uložil obžalovanému D. T. trest odňatia slobody s podmieneným odsúdením a s určením skúšobnej doby. Obžalovaný D. T. vyjadril ľútosť nad svojim konaním.

Obžalovaní W. U. a P. X. spolu s ich obhajcom na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby im bol uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorý u nich v celom rozsahu splní účel trestu, pričom poukázali na skutočnosť, že od skutku uplynuli dva roky a obžalovaní si zriadili svoj pracovný život. Obaja obžalovaní aj na verejnom zasadnutí krajského súdu predmetný skutok oľutovali.

Obžalovaný R. Y. spolu so svojim obhajcom navrhol, aby bolo vyhovené v celom rozsahu jeho odvolaniu a odvolací súd rozhodol v súlade s petitom uvedeným v jeho odvolaní.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 16. februára 2017, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaných D. T., W. U., P. X. a R. Y. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por. vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 10. mája 2017, postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovanými napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaných D. T., W. U., P. X. a R. Y. nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolaní obžalovaných vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaných, teda výrokov o vine, ktoré neboli a nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaných o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/ Tr. zák. uložil obžalovaným D. T., W. U., P. X. a R. Y. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, pretože takto uložený trest obžalovaným v I. až IV. rade okresným súdom je uložený v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, je primeraný a spravodlivý.

Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u jednotlivých obžalovaných po dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák. že obžalovaní viedli pred spáchaním trestného činu riadny život a podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznali k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovali. Na druhej strane správne nezistil u nich ani jednu priťažujúcu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 37 Tr. zák.

Rovnako správne okresný súd pri hodnotení osôb jednotlivých obžalovaných zistil, že obžalovaný D. T. je slobodný, v čase skutku profesionálny vojak Ozbrojených síl Slovenskej republiky, v minulosti nebol súdne trestaný, priestupkovo bol dvakrát riešený, a to pred približne 5 rokmi a raz v roku 2014 pre neúmyselné udretie do tváre poškodenej. Z obce bol hodnotený všeobecne a má pozitívne služobné hodnotenie. Obžalovaný W. U. je slobodný, v čase skutku profesionálny vojak Ozbrojených síl Slovenskej republiky, v minulosti nebol súdne trestaný, priestupkovo bol päťkrát riešený. Z obce bol hodnotený všeobecne a má priemerné služobné hodnotenie. Obžalovaný P. X. v čase skutku bol slobodný, nezamestnaný, nebol súdne trestaný, priestupkovo bol dvakrát riešený a z obce bol hodnotený všeobecne. Obžalovaný R. Y. je slobodný, v čase skutku profesionálny vojak Ozbrojených síl Slovenskej republiky, v minulosti nebol súdne trestaný, priestupkovo bol štyrikrát riešený za priestupky na úseku dopravy. Z obce bol hodnotený pozitívne a má služobné hodnotenie bez negatívnych dôsledkov.

Krajský súd po splnení si prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že nepodmienečné tresty uložené okresným súdom obžalovaným v I. až IV. rade zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Tr. zák. a zohľadňujú všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétne stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce

okolnosti ako aj pomery obžalovaných v I. až IV. rade a možnosti ich nápravy z hľadiska účelu trestu, individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložené tresty odňatia slobody v takto stanovenej výmere sú dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaných spoločnosťou. Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu okrem iného správne prihliadol najmä na mieru závažnosti a charakter nimi spáchanej trestnej činnosti. Touto trestnou činnosťou obžalovaní v I. a IV. rade spoločným konaním kúpili, predali a prechovávali pervitín (psychotropnú látku), pričom z uvedeného nájdeného množstva (31,85 g kryštalickej látky s priemerným obsahom metamfetamínu 48,6 %) bolo stanovené, že by bolo možné vyrobiť najmenej 387 bežných jednotlivých dávok drogy- pervitínu (pervitín je tzv. ťažkou drogou). Odvolací súd rovnako ako okresný súd má za to, že v danom prípade vzhľadom na závažnosť a charakter trestnej činnosti, množstvo a druh drogy ako aj okolnosti prípadu neprichádza do úvahy u obžalovaných v I. až IV. rade uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom s určením skúšobnej doby s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností. Rovnako u obžalovaného D. T. nie je možné prijať záruku Futbalového klubu X. nad O. za jeho nápravu a u neho podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody, a to aj z toho dôvodu, že obžalovaný D. T. bol aj pred schápaním predmetnej trestnej činnosti členom uvedeného futbalového klubu (dlhšie sa pozná s členmi ako aj funkcionármi klubu), a napriek tejto skutočnosti sa dopustil predmetného trestného činu. Odvolací súd z uvedeného dôvodu nepovažuje za dostatočnú ponúkanú záruku Futbalového klubu X. nad O. za nápravu u obžalovaného D. T..

Okresný súd pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v súlade s ustanovením § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. správne upravil hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody na 7 rokov a 8 mesiacov /výpočet: zníženie hornej hranice trestnej sadzby vo výmere 10 rokov o 1/3 predstavuje 7 rokov a 8 mesiacov; 10 rokov - 3 roky = 7 rokov x 12 mesiacov = 84 mesiacov : 3 = 28 mesiacov (2 roky a 4 mesiace); 10 rokov - 2 roky a 4 mesiace = 7 rokov a 8 mesiacov/. Okresný súd obžalovaným následne ukladal tresty odňatia slobody v rozmedzí trestných sadzieb s dolnou hranicou vo výmere 3 rokov a s hornou hranicou vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov. Tresty uložené okresným súdom boli obžalovaným v I. až IV. rade uložené v dolnej polovici takto zákonom upravenej trestnej sadzby; na takmer samej dolnej zákonnej hranici trestu odňatia slobody.

Pokiaľ obžalovaný v I. až IV. rade v ich odvolaniach namietli, že aj samotný prokurátor v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní okresného súdu im navrhol uloženie trestov odňatia slobody s podmiennečným odkladom vrátane probačného dohľadu a s určením primeranej skúšobnej doby, krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že len súd (žiaden iný orgán) je oprávnený rozhodnúť v trestnom konaní o druhu a výmere trestu. Súd v trestnom konaní pritom nie je pri určovaní druhu a výmery trestu návrhom (a ani názorom) prokurátora viazaný. Návrh prokurátora v tomto smere nemá v podstate žiaden význam pri určovaní druhu a výmery trestu.

K námietke obžalovaných, že okresný súd nezohľadnil správne pri ukladaní trestov obžalovaným v I. až IV. rade dôsledne všetky zásady pri ukladaní trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zák., odvolací súd opakovane uvádza, že nepodmiennečné tresty uložené okresným súdom obžalovaným v I. až IV. rade zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Tr. zák.

Odvolací súd sa nestotožnil s názormi obžalovaných uvedených v ich odvolaniach, podľa ktorých by mali byť tresty uložené okresným súdom neprimerané (neprimerane prísne), pričom takto uložené tresty jednotlivým obžalovaným v I. až IV. rade sú vymerané i v súlade s požiadavkou primeranosti a požiadavkou humánosti.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sú aj výroky o zaradení obžalovaných v I. až IV. rade na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu neboli vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone.

Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uložených trestov odňatia slobody a spôsobu ich výkonu v prospech obžalovaných v I. až IV. rade, preto odvolania obžalovaných nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ich a odvolania podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.